

„Soča“ izhaja vsak petek in velja po pošti prejemanja ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto f. 4.40
Pol leta „ 2.20
Četrt leta „ 1.10

Pri oznanilih in tako tudi pri „poslanicah“ se plačuje za navadno tiskovno vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „
Za večje črke po prostoru

SOČA

Posamezne številke se dobivajo po 8 kr. v tobakarnicah v gosposki ulici blizu „treh kron“, na starem trgu in v „ninski ulici ter v Trstu, via Caserma, 3.

Dopisi naj se blagovoljno pošiljajo uredništvu „Soče“ v Gorici na Travniku 16, 1., naročnina pa opravištvu „Soče“ Via della Croce št. 4. II.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Delalcem in drugim nepremožnim se naročnina znižuje, ako se oglase pri opravištvu.

Ker nam je bila včerajšnja „Soča“ št. 35. zaradi vvodnega članka „Stán in narodnost“ zaplenjena, smo z dovoljenjem državnega pravdnika napravili drugi natis. Č. g. naročniki naj blagovoljno oprosté, da nismo mogli zaradi pomanjkanja časa družega vvodnega članka priskrbeti.

Kratko poročilo o letini na Goriškem.

Žita so se letos po naši deželi srednje dobro sponesla. Goriški okraj more biti najbolj zadovoljen, ker jedino tu smemo reči, da je pšenica dobro obrodila.

Koruna imajo letos nekateri kraji dosta, posebno goriška okolica obiluje ž njim; a na naših hribovskih krajev posebnost slabo; kar ga ni mraz vzel, zdaj jako gujije in to takó, da ga bodo nekateri kraji morali kupovati kakor n. pr.: Lom, Banjščice itd.

Kupčija s koronom je bila letos tudi jako slaba, ker se kvintala po 2 fl. ni bilo mogoče prodati Dunajčanom. Naši pridni goriški okoličani bodo boljše storili, da od zdaj naprej s krompirjem doma krmijo svinje, ker imata slanina (špeh) in svinjsko meso vedno dobro ceno, kar je pri korunu ravno nasprotno.

Pred 10 leti so goriški okoličani zgodnji korun prodajali cent še po 8 — 10 fl. a dandanes kvintala (2 centa) ne morejo po 3 fl. spraviti v denar. —

Sadje se je tudi le srednje obneslo.

Marelic je bilo malo in jim je bila zavoljo tega dobra cena; ravno takó je zdaj tudi z breskvami.

Čespej je v nekaterih krajih prav veliko, a v drugih zopet prav malo; cena jim je kvintal 4—6 fl. Z grozdjem je pa letos po celi deželi velika revščina.

Polovico Krasa je lani toča pobila a drage polovico letos in to takó močno, da se o pridelku turana še govoriti ne more; izjemno bodo morda pridelali nekateri posestniki jedno petino navadnega pridelka.

Kar se tiče vipavske doline, tudi ni veliko na boljšem; krajem, ki pod Cavnom ležijo, so stare trte izmrle, a novih je malo kdo usadil, takó da, ko bi bila tudi dobra vinska letina, ti kraji ne morejo imeti pravega pridelka.

Dornberg, Rifenberg i. t. d. se tudi ne bodeta mogla letos hvaliti z obilnim pridelkom kakor navadno; kar ni toča vzela, bolezen močno pobira in to takó, da bodo pridelali komaj petino lauskega.

Veliko na boljsem tudi niso Brici in Furlani, ker tukaj bode grozdja polovico manje ko lani.

O pravem pridelku čibidina v kanalskem okraju se tudi pri najboljši letini ne more govoriti, ker se je popolnoma zbolgel in noče več obroditi; kaj je temu krivo, mi ni znano.

Vsekakor ga bodo morali zameniti s kako drugo, za ta kraj sposobno trto.

Senja smo sploh več pridelali, kakor smo meseca maja mislili, in kar je še največ, smo tudi vse prav lepo spravili pod streho.

Na trgu mu je zdaj cena 1.00 — 1.40 gl. cent.

Tudi otave kažejo dobro po celi deželi in, ako Bog dá meseca septembra lepo vreme, je bodemo obilo nakosili.

Prve turšice dobro kažejo in tudi činkvanti, lepo napreduje; ako bodemo imeli gorak september, moremo upati prav obilega pridelka.

Da bi naša dežela vsaj toliko pridelala, kakor minolega leta, smeli bi biti zadovoljni: ker je pa glavni pridelak namreč vino slab, nimajo naši posestniki česa prodati, da bi plačali ogromne davke.

Naši hribovski deželani so mnogo na boljsem: pri njih je živina glavni pridelok. Ker pa ima živina in vse, kar dobimo od nje jako dobro ceno, zato jili cenim srečnejše, kakor pa posestnike v vinorodnih krajih, kateri morajo delavce jako drago plačevati, in kateri uže od leta 1876. niso imeli prave vinske letine.

O vinu in kavi.

Spisal dr. Ferdinand Rojlic, zdravnik v Gorici.
(Konec)

Kako škodo pa napravita vino in kava, ako se ja v preveliki množini vživa? Odgovor:

I. Ako se vina preveč pije, provzroči:

1. da človek kmali zastari, t. j. da kaže več let, kakor jih v resnici ima, n. pr. da kaže 30 let, ko jih ima le 20.

2. Da mu pešata razum in spomin pred časom, izmed telesnih udov pa roke in noge.

3. Da so pijanci medli in blede zemlene barve; ali pa, ako so rejeni, da niso v resnici rejeni, temveč da so naduti, zabuhli in zažgane barve. — Medlost od vina prihajajočo sem videl posebno pri eni mladi ženi, ki je potem tudi umrla, v taki stopinji, da ni mogla več ne hoditi ne delati — pa vinu se vender le ni hotela odpovedati, čeravno sem jih povedal, da je vino edini vzrok nje bolezn.

4. Da pijanci večidel vsako jutro na tešče vremi redno iz sebe mečejo. In potem se le, ko so se na ta način očistili, zamorejo iti k zajutruku in po svojih opravilih. To se pa godi tudi pri takih, ki ga le redno preveč pijejo, brez da bi jih bilo vže kedaj pod mizo spravilo. To je zloznano jutrnje bljuvanje pijancev, vomitus matutinus potatorum, der Wasserkolk der Sauffer imenovano.

5. Da postane človek silno razdražljiv, k jezi nagajen. To je najhujše zlo po vsaki pijanosti, katero izvira iz pokaženega želodca, od vina se vé da in od lakote, katero mu je snočno vino naredilo, in ktere on ne čuti kot lakot, temveč samo ve, da mu je vse krivo in nič prav. Ako se takemu človeku dá dobre nasitljive jedi — pa ja ne kave — se potolaži in je celo dobre volje. Ako se mu pa kave dá za zajutrak, tedaj je njegova jeza in razdražljivost mnogo mnogo hujša.

Dalje prihaja iz pijanosti še mnogo drugega hudega, ki se pa vse tu naštetiti ne more.

Od kod pa pride, da pijanca vedno žeja, bolj ko pije in da ne jenja, dokler ga ni vino popolnoma zmotilo? To od tod, ker vino prebavlja pomaga in človek po njem lačen postane, pa te lakoti ne čuti on kot lakot, temveč kot žejo, in bolj ko vino pije, bolj lačen postaja, kar pa on vedno le kot večjo žejo občuti. Ko bi on namesti vina za žejo ugasiti le mleko pil, bi svoj cilj dosegel, t. j. bi si žejo v resnici utolažil. Ker pa le vino pije in spet pije, postane ta sleparska žeja vedno večja in neugastljiva.

II. Kava je v svojih nasledkih hujša, kakor vino, ako se je preveč pije. Ako človek preveč kave pije, pride vselej ob svoje meso, postane vselej medel. Kava nadalje bolj razdraži čutnice, živce, kakor vino in odžene san tudi najbolj trudnemu človeku, ako jo v tem stanu pije — se ve da na škodo telesa. Nasledke preveč vžite kave se pri nas redko vidi, ker je kava draga in se vedno se surogati — s kavo iz ječmena, želoda, smokvi, pežika cikoriije itd. — meša ali celo nadomeščuje, kar je človeškemu zdravilju silno v prid. Jaz sam sem malo takih slučajev videl, in to le pri ženskah, ki so lahko po želji preskrbele si kave in mislile, Bog zna, kako veliko dobroto da store svojemu telesu, ako so kavo, in sicer belo pet ali še večkrat na dan pile in to na mesto druge jedi, ne pa poleg druge jedi. Tak slučaj navedem: Prišla je k meni kmetica, ktere sin je mlad duhoven in se tožila, da jo dva dni sem skor vsake pol ure težava napade, da mora dol sest, drugače bi padla. Vzroka ni vedla. Na vprašanje s čim, da si pa težave odganja, reče, da nosi vedno pri sebi steklenico bele kave in da jo proti težavam pije in si je v resnici tudi odžene, pa le za kratek čas! Razjasnil sem ji vzrok težav in svetoval, naj precej kavo opusti. Ona to stori in težav ni več.

Kava in vino škodujeta tedaj odraslemu človeku, ako ja zavživa brez potrebe ali preveč. Kako je pa z otroci glede vina in kave? Ako se otroci zdravi, imajo tako dober želodec, da jim ni treba nikake pomoči za prebavljanje. Glede tega se o njih celo prelépo reče: „otroci jedó kakor —!“ Zavoljo tega tedaj, ker ima-

jo otroci tako dober želodec, se jim ne sme dajati ne vina ne kave, ktera jim ništa potrebna in jim torej očividno škodujeta. Vino je za otroko strup in ravno tako tudi črna kava. Pa tudi bela kava jim škoduje, zatorej se jim tudi ta ne sme dajati. Pa ako kdo vže nikako noče storiti od manj, da bi ne dal bele kave otrokom, tedaj naj vzame prav malo črne kave in jo meša z mnogo mlekom in naj to dá otroka, pa le enkrat na dan; drugače pa vselej le mleko.

Slovinci! ne pijte preveč vina in kave in otrokom ja nikako ne dajajte; pa tudi ne pustite, da bi kdo drugi jim tega dal, ako hočete biti močni, krepki in veseli, vi in vaše družine.

Dodatek o pivu, in žganju. Pivo, (bira) rečejo navadno njegovi pivci, redi, zato ker se dola iz ječmena. Pa tudi to ni res, čeravno se pivo iz ječmena dela; od piva namreč samega nikdo živeti ne more. Pivo spada k vpijančljivim pijatam tako kakor vino, čeravno je mnogo šibkeje, ker ima manj alkohola, vinskega cveta, in je za tiste kraje, kjer vino ne rase. Tudi ono je ljudem potrebno, ker pomaga želodcu prebavljati. Ako ga pijemo za potrebo in ne preveč nam silno koristi; ako pa brez potrebe ali preveč, nam pa škoduje ravno tako kakor vino. Naša požrešnost je kriva, da se ga tudi v vinskih krajih mnogo popije.

Žganje je mnogo bolj močno kakor vino, pa tudi hujše v svojih nasledkih, kakor vino in zasluži svoje ime ne le od tega, ker se ga že, temuč tudi ker ono že, svoje pivo namreč in z vso pravico ga tudi divjaki v Ameriki imenujejo „ogujena voda“. Ono je za tiste kraje, kjer so hude zime, ali pa kjer ga druge krajne okolnosti zahtevajo n. pr. koder mrzlice razsajajo. Pri nas torej naj bi se ga le v hudih mrazovih po malem pilo, ali pa ako kaka taka bolezen upr: vjet, kolika, to tirja. Drugače pa naj bi se ga le ven iz dežele prodajalo. Škoda ktero ono človeškemu zdravilju prizadene, ako se ga nepotrebno ali preveč pije, je mnogo večja, kakor od vina. Zaradi žganja obolijo izmed vnotranjih delov našega telesa za želodcem in črevami največ jetra in možgane. Na Angleskem imenujejo zdravniki neko bolezen jeter naravnost: „bolezen jeter žganjarskih pijancev.“ Ta bolezen se pa žalibog tudi pri nas nahaja, čeravno ne v taki meri. Njen konec je navadno smrt. Glede možgan opazim pa le to samo: v zadnjih desetletjih smo zdravniki našli, da se številno norcev v posameznih deželah vsako leto množi in da prostora za nje v norišnicah vedno več primanjkuje in da je temu vzrok edino le žganje, ki se zaradi pomanjkanja vina v vedno večji meri pije.

Dopisi.

V Gorici, 27. avgusta. Mlado še ne eno leto staro Cecilijansko društvo je imelo 25. t. m. v tukajšnjem bogoslovnem semenišči svoj drugi občni zbor z muzikalno produkcijo. Da bi društvo pokazalo, da je Cecilijansko petje tudi na deželi mogoče, je začetkoma nameravalo napraviti veliko pevsko produkcijo z mešaním zborom, kateri bi se bil rekrutiral iz Cecilijanskih podružnic v Cepovanu, v Šebreljah in v Cirknem ustanovljenih. Zaradi nepríčakovanih over pa se je moralo to misel opustiti in pevsko produkcijo samo s takim mešaním zborom napraviti, v katerem bi bili le dečki zastopani prav po zmistu sv. cerkve. Ker se je bil po tem takem pevski zbor jako skrčil, je odbor sklenil vso pevsko produkcijo v mali semeniški kapeli in ne v preobsežni cerkvi pri sv. Ignaciju izvršiti. Ali dečki se do zdaj niso še na deželi urili v Cecilijanskem petju, zatorej so se v naglici morali sklicati oni dečki učenci, katere je preč. g. P. Konstantin začel lani s šolskim letom podučevati. Tem dečkom so se pridružili še nekateri tenoristi in basisti iz Šebrelj in Cirknega pod vodstvom preč. gg. A. Harmelja in I. Kokošarja. Na predvečer občnega zbora je bila mala poskušnja, pri kateri je šlo kakor po navadi prav piškavo; takó da so nekateri jako dvómili o dobrem izidu. Radovedni smo čakali družega dne. Točno ob 9^{1/2} pričela je drugi dan sv. masa v semeniš-

ški kapeli, kjer se je bilo zbralo mnogo vernikov, posebno boljših stanov, domačih in tujih, družstvenikov in gostov in njim načela — prevz. knez nadškof goriški. Sv. maša so peli preč. g. Fr. Vidic, dekan Kanalski, in azistirala sta mu preč. gg. I. Bajc in J. Godnič. Da se je pri altarji prav po cerkvenih rubrikah pelo, mi ni treba omenjati. Glavno nalogo v petji je imel mešani zbor na koru, katero je res častno izvršil in čast Cecilijanskega društva tako rekoč — rešil. Ako se pomisli, da so se dečki komaj eno leto petja učili, da so drugi možki pevci tudi le kmečki sinovi, v naglici sklicani le eno uro skupno poskusili, moramo takemu zboru častno odlikovanje priznati. Se vé da največa zasluga gre č. g. dirigentu P. Konstantinu, njegovemu adjutantu g. A. Harmelju in cerkvene glasbe popolnoma vesčemu č. g. J. Kokošarju, ki je petje na pomanjkljivih orgljah spretno spremljeval. Stehle-jeva krasna in tu i tam veličastna maša je vsem dopadala. Izmed graduale in ofertorija so nekteri prvega bolj hvalili, izmed koralnih točk pa se je komponio po svojim drvršenem predavanji odlikoval. — Škoda, da je alt večkrat detoniral, posebno takrat, ko je sam (solo) pel, in kakikrat napačne anticipacije sledečega tona rabil. Ali kdo boče od učencev, ki so se komaj eno leto učili, dovršenosti zahteval?

Po končani sv. maši je bilo zborovanje v centralnem semeniški, kjer se je bilo zbralo preko 100 udeležencev. Podpredsednik poprosi po Cecilijanski navadi navzočega knez nadškofa za blagoslov vsem poslušalcem, ter po sprejetem blagoslovu vse navzoče družstvenike in goste (skladatelja g. A. Försterja in č. g. Aljaža, župnika na Gorenjskem) prijazno pozdravi. Na to da besedo tajuiku Dr. Sedeju, kateri svoje poročilo najprej v slovenskem in potem v italijanskem jeziku prebere. Iz tajnikovega poročila posnamemo, da je odbor od l. občnega zbora do II. imel 5 sej. Kaj in kakó je odbor v njih deloval, je „Soča“ uže ob svojem času poročala. Važnejša točka tajnikovega poročila se nam zdi neka cerkvena pesmarica, katero misli odbor izdati za Slovence goriške nadškofije. Zalibog to za nas imenitno in prekristno podjetje gre prav počasi zaradi znane naše malomarnosti in morda tudi apatije proti Cecilij. društvu. Naj bi vendar nasprotniki Cecilij. društva enkrat spoznali, da ravno s tem društvom noče spodrivati narodnega cerkvenega petja, ampak rešiti in poboljšati, kar je dobrega. — Iz tajnikovih ust smo nadalje zvedli, da so se ustanovile tri Cecilij. podružnice: v Čepovanu, v Sebeljah in v Cirknem; da se je Cecilij. petje gojilo in širilo v Gorici in okolici, po Brdih, v Kanalu, v Tolminu in v rečenih podružnicah. Torej je ledina načeta, treba samo neustrajljivo in previdno nadaljevati, kar se je s krepko desnico začelo.

Poročilo tajnikovemu sledilo je poročilo blagajnikovo, iz kterega smo posneli, da je bilo draštvenih dohodkov 192 fl. 41 kr. (letnina 178 udov, ktere šteje društvo), stroškov pa 96-99. Po odbitih stroških ostaja torej gotovine 95 fl. 42 kr.

Na to je sledil podučni govor, kterega je imel znani starosta goriških Cecilijancev, velezaslužni č. g. Adolf Harmel. Njegov govor je imel za predmet tri vprašanja; 1. Kaj Cecilijanci hočemo 2. Kaj smo dosegli 3. Kaka boče naša prihodnost.

O tem govoru za zdaj samo to omenimo, da je bil jasek, krepak in polen navdušenja in prepričanja za Cecilijansko idejo. Ker je govornik v omenjenem govoru na kratkem cel program Cecilijancev razvil, ga bomo skusili drugi pot v „Soči“ prinesiti.

Po končanem tem govoru se je volil na predlog 9. podpredsednika per acclamationem društveni predsednik in sicer preč. g. Msgr. J. Dr. Gabrijevčič, ki je, zanašaje se na pomoč odborovo in zahvaljevaje se za skazano mu zaupanje, predsedništvo prevzel.

Pri zadnji točki „posamezni nasveti“ je g. Fr. Bajt, učitelj v Štandreži predlagal, naj bi se §. 2 društvenih pravil predrugačil (da se celó izpustijo besede: „na podlagi crkvenih določeb in ukazov“?) in naj bi društvo svojo skrb v prvi vrsti na priprosto ljudsko petje obratelo; ali po daljši, živi debati se je ta predlog absolutno zavrgel.

H koncu zborovanja poprimemo milostlj; knez nadškof za besedo ter govore blizo tako-le: „Nisem nameraval do konca zborovanja ostati, ali slišavši od preč. g. govornika neke stvari, ki so mene zadevale, moram z daj celo za besedo prejeti. Znano je, da so začelkoma v cerkvi samo duhovni ali pa kleriki peli in nikdar ne ženske. To je princip katoliške cerkve. Če je ta princip utemeljen ali ne — prepustim vsakemu si misliti kar hoče. Jaz samo to tukaj naglašam, da je ta katoliške cerkve princip. Za torej sem odboru cec. društva rekel, da ako bodo, kakor sem slišal, pri pevski produkciji ženske pele, ne bodem mogel udeležiti se take produkcije. Sicer sem pa tudi rekel, da bi za zdaj Cecilij. društvo lahko pevsko produkcijo z ženskim mešanim zborom napravilo, ker je uže vse pripravljeno. Ali odobriti bi jaz te produkcije ne mogel s svojo navzočnostjo iz raznih obzirov, posebno iz obzira do Goriških prebivalcev druge narodnosti. Na deželi pa, kjer ni drugih pevcev razun ženskih, dovoljujem, da smejo tudi ženske peti, če so pobožne in posebno, če so pod duhovskim vodstvom. Sicer pravi sv. Pismo: „mladenči in deklice hvalite Bogu“ — ali to se nanasa samo na ljudsko skupno

petje in ne na petje na koru. — Nadalje moram opomniti, da se pri slovesni peti maši ne sme peti slovenski, ampak latinski, kakor sv. cerkev strogo zahteva. Če bi torej to društvo nameravalo pri slovesni peti maši peti slovenske maše — bi jaz moral društvo zapustiti zaradi načela.“

S temi besedami so milostlj. knez nadškof zborovanje sklenil.

Ob 2. popoldne bilo je obiskovanje sv. R. T.: v semeniški kapeli, med kterim je zgoraj omenjeni mešani zbor pel razne slov. in latinske motete. Pevci prej teh kosov niso bi skupno poskusili in vendar je šlo precej dobro. Kaj bi bilo še le, ko bi bili prej poskusili!

Po tem je bila v semeniški prosta zabava, med katero so se vrstile navdušene napitnice, lepo ubrano petje in igranje na harmonij mojstrov g. A. Försterja in č. g. Dr. Flappa. Le prehitro je potekel čas v taki družbi, kjer vlada edinost in uzajemnost, kjer se goji prava dušna zabava — umetnost. Drugi občni zbor nas je prepričal, da Cecilij. društvo ni mrtno rojeno dete, ampak čilo, krepko, polno duha in moči, kteremu smemo torej obetati — lepo prihodnost.

Iz Mirna, 25. avgusta. — Pretečeno nedeljo 24. t. m. je imelo tukaj drugo veteransko društvo za Goriško in Gradišćansko prelepo patrijotično slovesnost, ki se je prav dobro obnesla. Društvo je namreč bilo sklenilo rojstveni god Nj. Veličanstva, presvit. cesarja, društvu pokrovitelja, kakor tudi rojstveni dan prestolonaslednika, nadvojvode Rudolfa ter imendan nadvojvodinje Štefanije slovesno v Mirnu praznovati. — V ta namen je veteranski oddelek goriškega okraja z društveno zastavo in godbo ob 7. uri iz Gorice odšel v Miren, kamor je po osmih dospel. Pri vrodu v Miren so veterane g. župan se starešini, preč. duhovščina, nekteri tu stanujoči častni veteranci in mnogo brojno ljudstvo prijazno sprejeli in pozdravili. Goriškimi veterancev so se tu pridružili oddelki Mirenskega, Rifenberskega in Gradišćansko-Devanskega okraja ter so skupno pod vodstvom grofa K. Lanthierija skozi praznično okoličani Miren k M. B. cerkvi na Grad korakali. — Ob 10. dospel je tje tudi k ti slovesnosti povabljeni politični zastopnik, gospod komisar G. Zuech, kterega so med gromenjem topičev in ubranim zvonjenjem navzoči gospodje spodobno sprejeli in ga v cerkev na pripravljeno mu častno mesto peljali.

Na to je bila sv. maša, pri kteri je veteranska godba igrala. Po dokončani sv. maši je preč. g. župnik, obdan z večo asistencijo, pred Najsvetejšim „Te Deum“ zapel in po tem z Najsvetejšim pričujoče blagoslovil. H koncu je zasvirala vojaška godba še cesarsko himno, in tako je bila služba božja končana.

Po dokončanem cerkvenem opravilu so veteranci pred cerkvijo zopet v vrste stopili. Ko je bilo vse v redu, nagovori društveni predsednik veterancev v primerem slavnostnem govoru ter vse navzoče povabi trikratni slava Njih Velič. presv. cesarju in cesarici, c. k. Visokostim Rudolfu in Stefaniji, nadvojvodi Albrechtu in celi presvitli cesarski rodbini zaklicati. Pri ti prič zagrmé na prijazen holmci iz tisoč in tisoč grl gromoviti „živio“, „evviva“ in „hoch“, možnarji zapokajo, zvonovi slovesno zadone, veteranska godba zasvira cesarsko himno, da so griči in doline na okrog čule, kako udano ljubi in spoštuje ljudstvo na italijanski meji svojega plemenitega vladarja in celo cesarsko hišo. Enak nepopisljiv prizor se je ponavljal, ko sta na to grof Lanthieri v slovenskem in društveni predsednik v italijanskem jeziku navzoče pozivala, presvitli cesarski hiši svojo zvestobo in udanost izraziti. — Po tem so veteranci pred političnim zastopnikom defilirali in korakali v Miren, kjer so pred županovo hišo društveno zastavo oddali. Čas je bil uže prišel, ko v zvoniku in trebuhu poldan zvoni. Veteranci so bili na društvene troške pogoščeni, drugi odlični gospodje pa so imeli ob l. skupni obed v vrtu g. Faganela, kjer je bil g. A. Kuršen napravil prostorno uto in jo z zastavami, cvetjem in zelenjem okinčal. Med obedom so se vrstile razne navdušene napitnice cesarski rodbini, tržaškemu namestniku, veteranskemu društvu in njega vrlemu predsedniku, itd.

Ob 4. so se veteranci na dano znamenje zopet združili in se z neštevilno množico spremljevani podali k ljudski zabavi na g. Sinigojevo senožež, katero je bil krajni veteranski predsednik pl. Bianchi z banderi, zastavami, lampijoni, šatori itd. okusno pripravil. Tu se je še le začela prava, prosta zabava. Tu si videl plezati faante na mlaje, tam tekati v vrečih in brez vreč, tam zopet sukati vesele pare po godbinem ritmu itd. — Ljudsko zabavo so počastili tudi odlični gospodje in gospé iz Gorice.

Ko je veselje ob 8. pri zažiganji umetnih ognjev in bengalični razsvetljavi krasno ležeče crkvice na Gradu do vrhunca dospelo, pride telegram, poslan od cesarskega adjutanta, kterega društveni predsednik veterancev prečita in jih k trikratnemu „živio“ cesarski hiši v čast povabi. Navdušenost in krik nepopisljiv!

Ko so se na to še nektere ovacije odličnim veterancev bile napravile in se mladi svet še nektere-krate bil zasaknil, se je ljudska zabava ob pol 10. sklenila. Veteranci so se podali v Miren, in goriški oddelek naprej v Gorico, kamor je ob 11 vesele zviraje dospel. Takó je končala prelepa patrijotična sve-

čanost, ktera je pokazala, da dinastična udanost in zvestoba naših veterancev in celega ljudstva vedno živo klije v dneh žalosti in veselja.

Iz Brd, 26. avgusta. Živo gibanje slovenske narodnosti, katero se je pokazalo te dni zlasti na mejah naše „velike Slovenije“ (da rabim besede „Corrierove“) napolnjuje nas z upanjem boljše bodočnosti. Razdraženost med Slovenci na Goriškem, ki so jo zanešli goriški irredentariji prve dni julija, borba in zmaga pri volitvah, katero smo videli dne 8. in 19 t. m. pri naših bratih na Koroškem in Štajarskem — ne spričuje-li to, da se Slovenci ne dajo več tlačiti v sužnost, ne pritiskati na steno, ne moriti z nožem narodne smrti? —

Vsako življenje, vsaka oseba se brani smrti, in to brambo odobruje zapoved, ki kliče: „Ne ubivaj!“ Ni toraj nobena čuda, če se tudi narod slovenski brani smrti, osobito tam ob mejah, kjer ga naj hujše pritiskajo in morijo. Zato smo se oborožili tudi mi briski Slovenci „z uma svitlim mečem“ in vzeli za ščit §. 19 ter zedinili se v stražarsko četo, imenovano „Slovenski jez“.

Ta četa se je večkrat že zbrala v kolo in vadila v svojem svitem orožji. Gibčnost in srčnost rastete pri vsaki vaji.

K tem vajam prištevam tudi „besedo“, katero je napravilo to društvo dne 24. t. m. v Vipolškem gradu.

Razun gg. družstvenikov došlo je k „besedi“ mnogo izbranega občinstva; velika grajšćinska dvorana bila je polna poslušalcev, tudi v stranskih sobah ni bilo brez gostov. Vršila se je „beseda“ po razglasenem sporedu. Vsi sodelovalci: godba, kapelnik, govorniki in pevci so se dobro obnesli. Občudovali smo zlasti g. kapelnika, ker je zual 24 godcev v različnih instrumentih o tako kratkem času toliko izučiti. V svojih skladbah se je mojstra izkazal. Občna mu hvala! Po „besedi“ je bila v dvoranah skupna večerja z napitnicami in petjem. Navzoč je bil tudi naš poslanec And. Kocijančič. Na zadnje ples; med plesovimi točkami skupno petje. Vse je bilo dovršeno brez najmanjšega nereda. Tako se pripravljajo Slovenci za duševni boj.

V Medani, dne 20. avg. — Sprejmi, draga „Soča“, blagovoljno te vrstice v svoje predale, da nekoliko popišem redko slovesnost, ki se je te dni pri nas vršila.

Kakor tihi teden vse žaluje in vse komaj pričakuje vesele velike noči, tako je naša občina tisti teden, ko se ni čul glas zvonov, nekako začela in s težkim srcem pričakovala dueva, da bi zaslišala glas novih zvonov. — Ali čuj! V ponedeljek 11. t. m. zagrmijo strelji iz možnarjev, ter naznanijo, da se bližajo novi zvonovi! Cela vas je bila po konci! Vse, mlado in staro, je pohitelo, da bi posvečene goste praznično in dostojno sprejelo! — Na vipolški meji obstopijo domači veterani v uniformi z vencu okiucane zvonove, dvanaeset belo oblečenih deklic drži trakeve ob straneh, ter med mnogobrojnim spremstvom drugega ljudstva pomikajo se vozovi z bogatim zakladom po prevalski cesti proti hribu Medani. Vrh hriba, kjer se dvoji cesta proti Karminu in Prevalu, čakalo jih je občinsko starešinstvo, solska mladina in obilna množica ljudstva. — Ko zvonovi vrh hriba dosepejo, pozdravi jih preč. gosp. vikarij s poljubljajem. — Sprevod se potem dalje pomika proti vasi med veselim pritrkovanjem sosednih vasi in med streljanjem možnarjev. Ko se vozovi pred cerkvijo ustavijo, stopi preč. g. vikarij na vzvišeno mesto, ter z ginljivimi besedami branemu ljudstvu razlaga pomen zvonov in njih napisov, tako da je marsikomu solzica v očeh zaigrala.

Zvečer pred Velikim Šmarnom so zvonovi per-vikrat zapeli. Nepopisljiva radost! Veličastni, milo vbrani glasovi so marsikateremu solzo veselja iz očesa privabili!

Zvonovi so bili vlti v livarni gosp. žl. Polli-ja & Broiti-ja v Gorici in tehtajo 69 starih centov. V glasbeni so v C, D, E. Livca zaslužila sta si vsó čast, ker sta delo res mojstersko izgotovila. Zatoraj ja zamoremo po vsi pravici cerkvenim in občinskim predstojnikom priporočati, ki bi želeli novih zvonov si omisliti.

Dne 15. avg. bila je tukaj cerkvena slovesnost, kajti tukajšna cerkev je posvečena M. D. Vnebovzeti. Obhajali smo toraj dvojno slovesnost. V čast nebeski kraljici, naši varuhinji, so tedaj zvonovi pervikrat zadoneli. — Pri tem cerkvenem shodu je čast. gosp. kaplan M. h. Vuga v svoji izvrstni pridigi obširneje razložil pomen zvonov in napisov, ki jih kintajo, — a tako ginljivo, da je večini poslušalcev zarosilo oko. — Med krasnimi in pomenljivimi slovenskimi napisi nahaja se na velikem zvonu tudi sledeči: „Apostola Ciril in Metod, prosita za slovenski rod“ (imenovani gosp. pridigar je pomen tega napisa s posebnim povdarjenjem razlagal). — Medanci so nekako prisegli s tem, da hočejo ostati zvesti Bogu in mili naši slovenski domovini, — in to je tem bolj potrebno, ker stojimo na meji, kjer se je treba boriti proti tujemu nasilstvu z uma svitlim mečem. V tem pomagajta nam sv. slovanska apostola!

Ne morem si kaj, da bi ne omenil, koliko se je v tekni zadnjih petnajset let z druženo močjo v ti občini izvršilo. Leta 1869 sezidala se je nova prostorna cerkev, pred dvema letoma novi veličastni zvonik in šola, zdaj pa so se napravili novi zvonovi. — Največa zasluga gre preč. g. vik. Jos. Pahor-ju, ki je po svoji neutrudljivi delavnosti in skrbnem gospodarstvu pri cerkvenih dohodkih toliko prihranil, da je za taka dela z zdatno svoto pripomogel. Čast in hvala vsem občinarjem posebno pa g. županu Iv. Nep. Toroš-u, ki se je z veliko požrtovalnostjo trudil, da se je zamoglo vse to tako lično dognati.

Cv.

Pri sv. Luciji, dne 19. avgusta. (Starine pri sv. Luciji.) Že leta 1880 meseca septembra pričel je tukaj na polji, imenovanem „Ograjnica“ tik izliva Idrije v Sočo Dr. Bizarro razkopavati grobišča naših pradedov. Razkril je čez 70 grobov, v katerih je našel mnogo lepih starin: urne, bronteno in železno lepoticje v jako različnih oblikah — iz katerih sklepajo, da so grobovi iz pred Kristove dobe. Najdene stvari hrani g. Dr. Bizarro sam; a najboljše bi bilo, da bi je izročil kakemu muzeju v štirabo. Take stvari se navadno popoluoma razmetajo in pozgubijo, če lastnik umrje. To se godi tudi zasebnim bibliotekam: „stari špehi“, ki velikokrat hranijo velike umotvore človeškega duha, služijo potem skoro gotovo za omenjeno slanino ali kurilo.

Letos pak je dne 12. avgusta začel nadaljevati razkopavanje g. Dr. Karl Marchesetti, vodja tržaškega mestnega muzeja. Mož je v tej stroki zelo izobražen in tudi, rekel bi, skrupulozno natančen. Zanimiva je njegova knjizica „La Necropoli di Vermo presso Pissino“ Trieste 1884, v kateri jako učeno tam najdene starine opisuje. — Razkril je do današnjega dne o poludne čez 80 grobov na jako malem prostoru, kakih 4 šezuje v dolgosti in 1 1/2 v širini. Mnogo urno je g. vodja ohranil s svojo izvanredno potrpežljivostjo, g. Dr. Bizarro je take reči kar tja po tleh bacil. Lepoticja je mnogo dobil: bronzene igle podobne onim v Vermo, bronzene zaponke v podobi čolnca, pijavke (gondelförmig, blutegelörmig) Dalje: prstene posode, urne, jako različnih oblik; veliki trebuhi v dijametru po 50 cent.; kelhi prstni z lepim podnožjem so tu; nahajajo se ojezne pa trdne „salce“, kot da bile za kafe, a tudi navadnih skledic ne manjka, podobnim onim iz kojih smo mi v starih časih močnik jedli, predno smo se likati začeli. Škoda le, da ukljub opreznosti delavcev in g. vodje mnogo razpade zbog prevelike starosti. — Vse to priča, da naši stari niso bili tako zabiti, kot kedo misli in prav ima g. Dr. Marchesetti, ko v omenjeni knjizici tako lepo opomni: „Dalla copia degli oggetti, potrete di leggeri persuadervi, che i nostri progenitori non possono chiamarsi barbari e selvaggi, possedendo ordigni sociali ed una coltura non indifferente, molti secoli prima che l'aquile romane a noi venissero...“

(To je: Iz obilosti predmetov se lahko prepričate, da se naši pradedi ne morejo imenovati barbari in divjaki, imajoči družbinske ustanove in oliko ne malo več stoletij prej, ko so rimski orli do nas prišli.)

Glavna vsebina teh grobov je: oglje in pepel sežganega mrliča, in še ostale kosti, v sredi njega posoda perstena, pod posodo lepoticje bronteno. Denarja ni nič, nobenega znamenja kakoga orožja. — Kaj to priča? Naši pradedje niso bili brez omike, bili so dobrega srca, kar kaže velika pieteta do mrtvih, katerih trupla so tako skrbno materi zemlji izročevali; oni niso imeli denara; bili so miroljubni. — Tu imate konterfej modernega Slovenca. Moderni Slovenec ima dobro, rahločutno srce, vse rad odpušti, tudi klofute iz rok lastnega brata, če tudi še bolj skelijo. Denarja tudi sedaj nimamo, saj smo reveži v pravem pomenu. In miroljubni da nismo, kdo bo to tajil? Saj jih od vseh strani dobivamo po hrbtu več nego kak laški — géri. —

V Ljubljani, 27. avgusta. Volitve v deželni zbor so končane. V ponedeljek so volile kmetske občine okrajev Postojne in Logatca, izvoljen je bil g. Adolf Obreza, državni poslanec, s 73 glasovi; včeraj je bil izvoljen za mesto Kočevje in trg Ribnica g. Faber, strasten ustavoverec in agitator nemškega „Schulvereina“, dobil je 81 glasov; narodni volilci so oddali svoje glasove, 48, g. F. Fortunai, trgovcu v Ljubljani. Danes pa so izvolili veleposestniki g. grofa Ervina Auersperga in barona L. Lichtenberga, oba ustavoverca, s 46 od 48 glasov; narodna stranka se je odlikovala z nezadržano izid dopolnilnih volitev, kakor se je uže naprej vedelo, je toraj: 1. naroden, g. Obreza, in trije odlični nasprotniki vlade in narodne stranke. Ugodni izid bi ne bil ravno nemož, da je bilo merodajnim krogom kaj ležeče na njem. Saj smo lani v veleposestvu propali le s tem, da so nemčurji dve naši pooblastili zavrgli, kakor so je pozneje dokazalo, prav po krivici. Razmerje glasov v narodni Ribnici in nemškem Kočevju, 72:99, pa tudi ni tako obupno za narodno in vladno stranko, da bi res ne bili mogli vreči faskijoznega pristaša. Ali kaj to briga vlado in izvrševalni odbor kluba narodnih deželnih poslancev? Za veleposestvo (so pro-

glasili neudeležitev, narodnim Ribničanom, vladi in sporazumljenju prijaznim Kočevjarjem pa so rekli: „Storite kakor hočete!“ Tu našim merodajnim krogom ni bilo nič mari, bodi izvoljen prijatelj ali sovražnik. Trije zagrizeni sovražniki so vam ljubši, ko glas narodnega prvoboritelja v deželnem zboru! Na Notranjskem ste vpihali razpor, sedaj se pa veselite zmage domačina nad domačinom. Vrgli ste z nedostojnimi volilnimi zvijačami le osebo, načela nel. „Euoglasna zaupnica dr. Vošnjaku volilnih mož iz Postojne je dokaz, da Notranjci so kljuba temu proti onim glasovitim 600 gl. za nemščino na ljudskih šolah. Ako sedaj po Postojnskeji volitvi „Ljubljanski List“ ponuja roko k spravi, bo našel pri mislečih malo vernih, ker ob enem napoveduje vojsko uže tretjemu poslancu Notranjskemu. Tedaj prosit boj! Če se ne bo enkrat vendar le dobro opekeli? St.

Politični pregled.

Tudi zadnji teden je veljal v Avstriji novim ali dopolnilnim volitvam v deželne zборе. V mestni skupini in v veleposestvu na Štajarskem voljeni so sami liberalci.

Na Zgornjem Avstrijskem prodrli so v vseh kmečkih občinah konservativci. Ali bode imel Zgornje-Avstrijski zbor konservativno ali liberalno večino odvisi od veleposestva; pričakovati je, da zmagajo sedaj konservativci, ker se med volilci veleposestva ne nahajajo več oni, ki so le posestniki hiš, vkujženi v deželno knjigo, a ne pravi veleposestniki zemljišč.

Na Notranjskem zmagal je vladni kandidat g. A. Obreza z 73 glasovi proti 28, katere je vdobil g. Hinko Kavčič. V mestni skupini Kočevje-Ribnica propadel je narodni kandidat Fortuna proti liberalcu Faber-ju; v veleposestvu pa izvrševalni odbor narodnih poslancev deželnega zbora Kranjskega se postavil ni nobenega kandidata, ampak brez borbe popustil nemčurjem bojno polje. Znamenje sedanje „zlate“ dobe!

„Wiener-Zeitung“ objavlja cesarski dekret, kateri sklicuje naslednje deželne zборе in sicer: češkega, štajarskega, kranjskega in šlezjskega za 9. septem. gornje- in dolnje-avstrijskega in solnograškega za 15., koroškega za 22. in tržaškega za 6. oktobra.

Hrvaški zbor zboruje, ali Starčević je nepoboljšljiv; on dela vsako mirno, stvarno posvetovanje in razgovorjanje s svojimi navadnimi škandali nemogoče, in vsled tega neparlamentarničnega postopanja mora predsednik pogostoma seje pretrgati. Zboru je predloženo poročilo o novem volilnem zakonu; ali ker se zaradi kratkega zasedanja ne more izdelati in skleniti novi volilni zakon tudi za nekdanjo Krajino, zato zbor vlado pozivlja, da naj ona v kratkem predloži nov volilni načrt za vso deželo, kateri bi imel obsegati tudi Marijin Dol in Žumberk.

Ker se kolera po Laškem širi in dan za dnevom terja več žrtev, ter je nevarnost tudi velika, da bi kmali ne prekoračila avstrijskih mej, zato je ministerski predsednik sklical na Dunaji viši zdravstveni svet; ta je konstatoval kolero na Laškem epidemično in spoznal za potrebno, da se poostrijo vse previdnostne neredbe na železničnih mejnih postajah, posebno na meji proti Italiji.

Med Francozi in Kitajci je prišlo do vojne. Slednji so prelomili Tientsinsko pogodbo; Francozi so zato terjali odškodnino 80 milijonov. Ker Kitajci niso hoteli zadostiti stavljenim pogojem, raztrgala se je vsa diplomatska zveza med obema državama, Francozi so zasedli rudnike v Kelungu, bombardirali arzenal Fu-Čev, in kakor se glasé novejša poročila ga tudi razrušili in potopili devet vojnih ladij in več čonk kitajskih; Francozov ostalo mrtvih 6, ranjenih 27.

Ruski car odpotuje prihodnji mesec v Varšavo, in pri tej priložnosti mislijo se mu pokloniti tudi podauiki poljske narodnosti in mu izročiti addresso, da mu izrazijo čute udanosti in zvestobe do njegovega prestola.

Domače in razne vesti.

Vabilo. Podpisani vam prav uljudno vse p. n. gospode prvotne volilce in volilne može za volitev

državnega poslanca v kmečkih občinah slovenskih na Goriškem, p. n. č. duhovščino, učitelje, župane in posestnike k javnemu shodu v SEŽANO dne 7. septembra 1884. v dvorano gostilne Scaramanga — ob 3. uri popeludne, kjer položim račun o svojem delovanju v državnem zboru.

V Gorici dne 28. avgusta 1884.

Dr. Josip Tonkli m. p.

Za slovenski otročji vrt v Gorici je daroval Slovenec v Lahih 5 gld. Hvala mu.

O. kr. kmetijsko društvo nam je poslalo sledeči program za deželno razstavo sadja, vrtnin, grozdja in vina v Gorici.

1. Razstava bo v prostoru pokritega terga, Piazza S. Antonio, (ki ga je v ta namen uljudno pripustil slavni mestni magistrat) dne 25. 26. 27. in 28. septembra t. l. Odpre se opoludne 25. in se zaključi na večer 28. septembra.

2. Sprejme se v razstavo s pravico do daril: a. sadja in vrtnine vsakega plemena in baže, bodi si v frišnem stanu ali pripravljeno in ohranjeno, da so le v deželi zrastle.

b. grozdje belo in černo, jedilno in za vino, domačih in ptujih tert, obdelanih v deželi.

c. vino belo in črno, staro in mlado enega leta, navadno, fino in likernato, pridelano iz tert ki so v deželi zrastle.

3. Kdor se vdeležiti želi s kakim pridelkom te javne razstave, bo moral naznaniti tukajšnjemu c. kr. kmetijskemu društvu do 10. septembra, posluživši se izključljivo za to odmenjene oglasnice, katere se od zdaj naprej dobé pri vseh občinskih uradih na deželi in v pisarni tukajšnjega c. kr. kmetijskega društva.

Razstavljavci naj navedejo v oglasnici vse dato, katere so zahtevane v dotičnih pridelkih.

4. Čegar blago se sprejme v razstavo, dobi dotičnik pristopni izkazek direktno po tukajšnjem uradu.

5. Vrtnine, sadje in grozdje so bo moralo izročiti v prostore razstave prosto vsakega stroška dne 24. septembra, in dotičnik bo moral sam skrbeti da jih postavi na prostor, vsakemu razstavljavcu odmenjeni.

Grozdje se mora izročiti na vejicah s perjem in ne manj kot tri grozde vsake baže.

Vsaki posamezen pridelak bo moral nositi listek, na katerem naj se jasno zapiše vsaj navadno ime dotičnega pridelka.

6. Vino se bo moralo izročiti uradu kmetijskega društva od 19. do 22. septembra.

7. Zbirke vina se razstavijo v navadnih dobro napoljenih in dobro zamašenih boteljkah, na katerih se mora prilepiti listek z napisom, kakšno vino da je, koliko je staro, od kod da je vino in ime razstavljavčeve.

Vsake zbirke navadnega vina, belega ali črnega se bo moralo razstaviti ne manj kot 12 boteljk, za lična ali fina vina 6, in likernatega 3 boteljke.

Vsa razstavljena vina so dovoljena javni pokušnji, to pa proti plačilu odškodnine, katero bodo zahtevali razstavljavci od tistih, ki bodo hoteli vina pokušati.

Ta odškodnina je določena na 10 kr. za vsaki kozarec navadnega vina, ki bo meril 1/5 litra; 10 kr. za kozarec ličnega ali finega vina, ki bo meril 1/10 litra, in 10 kr. za vsaki kozarec likernatega vina, kateri bo meril 1/20 litra. Kozarce preskerbi tukajšno c. kr. kmet. društvo.

8. Da bo mogoče občinstvu pokušati vina, bo moral vsaki razstavljavec naročiti osebo, katere bo imela nalogo točiti in deliti vino tistim, kateri bi ga želeli pokušati. Ta oseba bo morala biti zanesljiva, trezna, pošena in snažno oblečena, ter po predsedništvu c. kr. kmetijskega društva za ta posel sposobna pripoznana, in katere ime in priimek naj se v oglasnici na odločenem mestu naznani. Osebam, katere bodo opravljale ta posel, izroči tukajšnje c. kr. kmetijsko društvo posebno znamenje.

Ako bi razstavljavec ne imel nikoga, ki bi zanj opravljal posel delitve vina pri pokušnji, preskerbi to na razstavljavčeve stroške tukajšnje c. kr. kmetijsko društvo.

Pokušnje se bodo veršile v prostorih razstave, od 11 ure predpoludne do 5 popoldne 26. 27. in 28. septembra.

9. Kmetijsko društvo odloči posebne osebe, katere bodo pooblašene preskerbeti občinstvu merzle jedi, prepovedano je torej razstavljavcem jedi v prostorih razstavnih prodajati.

10. Dokler bo trajala razstava, ne bodo smeli razstavljavci odnesti nobene razstavljene stvari, ter se določiti, da bodo morali razstavljavci tisti dan po razstavi, kar so razstavili, nazaj vzeti; kar ostane v razstavi, se bo obratlo kot zpuščeno, in kmetijsko društvo se polasti zpuščenih stvari.

11. Razstavljavci ne plačajo nobene nagrade za prostor, katerega se vsakemu odmeni za oznanjene pridelke; kmetijsko društvo priredi samo dostojno pokrite mize.

12. Darila odločena po tukajšnjem c. k. kmetijskem društvu iz državnih podpor, obstojé iz svetinj prvega, drugega in tretjega razreda, častnih diplomov in denara.

Število daril ni določeno, in se bodo podelile po

tukajšnjem c. k. kmetijskem društvu na podlagi določitve posebne presojevalne komisije, katere bo imenovala po glavnem odboru tukajšnjega c. k. kmetijskega društva.

Darila se razglasijo občinstvu, kadar se razstava odpre, in slavnostna podelitev se bo vršila popoldne s a b o t e 27. s e p t e m b r a .

13. Vstop v razstavo bo javen in brezplačen, in razstava tane odprta od poludne do 5 ure popoldne 25. in od 9. predp. do 5 popoldne 26., 27. in 28. septembra.

Društvo se nada, da se po občinstvo v veliki množini vdeležilo te za našo deželo važne in prekrstne razstave.

Obletnica smrti grofa Chamborda se je preteklo soboto 23. t. m. na Kostanjevici slovesno obhajala. Steve, kolone in klopi frančiškanske cerkve so bile črno prevlečene, na sredini pa se je vzdigoval krasno napravljen katafalk, okrašen z vencii in borbonskimi grbi, končajoč z baldahinom — umetno delo nekega Gürther-ja z Dunajskega Novega mesta. V prvih klopah sta bila tajnika Chambordova udova in vojvoda Robert Parmski, nečak rsnjkega grofa; ob stranskih klopah po tem so imeli svoja mesta odlični Francozje ter politični, vojaški, sodnijski in šolski veljaki našega mesta in njega aristokracija.

Pri pontifikalni maši, katero so služili mil. knezonadškof z asistenco p. n. gg. prošta in dveh kanonikov, so peči P. Konstantinovi dečki P. A. Hribarjev requiem, kateri je v obče dopadal. Znamenje, da je Cecilij, petje tudi za kralje dobro.

Po sv. maši se je odpel pri tombi „libera“ in dovršilo dotične molitve za mrtve. Na to so se podali mil. knezonadškof z asistencijo v katacombe pod crkvijo ter so tam blagoslovili in pokadili kraljevo rakev. Tako je končala žalostna svečanost. — Omenimo še, da je grofnja udova katafalk in krasne črne paramente č. o. o. Frančiškanom podarila, da se bodo vsako leto ob letnici rabili.

Novi kolki pridejo v promet počeni s. 1. dnem januarja 1885. Od istega dne naprej dobivali se bodo tudi slovenski menjiški blanketi, (menjice) kar jih je izpod goldinarja.

Zgubljen pesa kofetaste barve mlad, dolg 92 c. m. visok 66 c. m. se nahaja od dne 21. t. m. v Kronbergu pod sv. Trojico pri Petru Rijavcu.

Andrej Kuštrin, pek v Gorici, umrl je 23. t. m. kot prvi redni podporni ud „slov. podpornega društva v Gorici“. Ranjki bil je blizo dve leti bolan na sušici in vdobil od društva v času svoje bolezni 142 gl. 80 kr. denarne podpore, zdravnika in zdravila. Pogreb njegov je bil dostojen vkljub temu, da je zdaj mnogo društvenih odbornikov na počitnicah, in da si je bila ravno dan pogreba velika veteranska slovesnost v Mirnu, katere se je vdeležilo mnogo tudi naših društvnikov. Slovenski rojaki, ki še niste v tem društvu, predarite dobro to-le notico. J—št.

Tržaško podporno društvo prestavi svojo pisarno iz Via del Torrente št. 34. v Via Ferneto št. 6, v II. nadstrepji.

Slovenski zgodovinar gosp. Fr. Šami prosi podpore za njegov znanstveni časopis „Archiv für Heimatkunde“. Naročnina stane na leto 3 gl. 15 kr. Priporočamo ta potrebni, znanstveni časnik vsem prijateljem slovenskega zgodovinarstva.

Matičarjem v opomin in pojasnilo. Podpisani odbor „Matiče Slovenske“ je določil v svojej 62. seji kot konečni obrok za vplačevanje letošnje udnine dan 1. junija. Ker je tedaj omenjeni obrok že davno potekel in ker je število onih letnikov, ki so udaino Matiči letos že poslali, vkljub temu neprimerno nizko, opozorja odbor vse dosejanje letnike, ki letošnje udnine še niso plačali, naj blagovole, to v kratkem storiti, oziroma naj javijo svoj izstop, če jih ni več volja, društvniku biti. Posebno pa pozivlje poverjenike, naj bi blagovolili zaostale letnike svojega poverjeniškega okraja opomniti, da udnino, skoro vplačajo, ter ob enem delovati na to, da pristopijo društvu novi udje. Čim redneje, je vplačevanje letnine, tem lažje je tudi odboru zadovoljiti društvnike, tem preje lahko dobe društvene knjige. Če draštvniki tolikrat povdarjajo, da je, kar odbor, sam tudi rad pripoznava, že skrajni čas, da se jamejo društvene knjige redno in pravočasno razpošiljati, naj tudi oni odboru, ki se resno trudi, po svojej moči ustrezati njihovim zahtevam, ne delajo težav in ovir z nerednim vplačevanjem. Več matičarjev je že lelo pojasnila zaradi letošnje udnine. Bodi jim povedano, da znaša letošnja udnina, kot za druge leta, 2 gl. Vprašanje povisanja z. 2. na 3. gl. se je pač obširno pretresalo v zadnjem času v občini zborih, odborovih in odaekovih sejah, vendar se je kopečno sklenilo, da ostane stvar še pri starem. Sicer bi bilo pa povisanje, če bi bil nasvet tudi obveljal, itak imelo veljavo še le za prihodnje leto. Odbor.

Urednik „Slov. Gospodarja“, neustrašeni

rodoljub g. dr. Gregorec je bil na ječo obsojen od Celjskih porotnikov. Tožil ga je dr. Glančnik (urednik „Kmetijskega prijatelja“) v imenu tistega učitelja Henkerja v Prevaljah, ki ga Prevaljci še dobro pomnijo.

Narveča vinska trta na Hrvaško-Slavonskem se skoro gotovo nahaja pri gostilničarju v Jvanpolju pri Daruvaru v Slavoniji, ker ta trta ima letos, kakor krvaški časniki pišejo, 2000 popolno ma dobro razvitih grozdov. Ako vzamemo da gre 500 grozdov na jeden hektoliter, ima samo ta trta 4 hl. vina; in če računamo hl. po 8 gl., je pridelek one trte vreden 32 gl.

Listnica uredništva: Dopis o slavnosti delal. podp. društva v Tarstu — odložili za prihodnjt, ravno tako dopis iz sv. Lucije. Dop. iz Trnovca: Poravnajte sami med sabo, saj imate pravico in dolžnost. Dopisniku iz Vedr. — prepozno: priporočamo se za drugikrat.

Razglas.

Podpisano predsedništvo je določilo podeliti po javni dražbi sledeča podvzeta:

1. prodaja merzlih jedi v ograji razstave sadja, vertain, grozda in vina o priliki javna pokuša je razstavljenih vin, katere se bo veršila dne 26. 27. in 28. septembra t. l.;

2. priskerbitev potrebnih hlevov in okermitev tistih goved, katere priženejo razstavljavci v Gorico na predvečer razstave, kakor tudi okermitev vseh razstavljenih živali brez razločka cel dan razstave 28. septembra; in

3. mizaško delo, s katerim se ogradi in okinja prostor razstave na živinskem tergu in oni na pokritem tergu (Piazza S. Antonio).

Kdor bi želel prevzeti eno ali drugo teh podvzetij, je naprošen, naj se oglasi direktno v pisarni tukajšnjega c. k. kmetijskega društva dne 5. in 6. septembra p. m. od 10. do 12. ure predpoludne, kjer dobi vse druge pozvedbe v tem oziru.

C. k. kmetijsko društvo
v Gorici dne 29. avgusta 1884.
Predsednik
CORONINI.

Zahvala in naznanilo.

Podpisani naznanja stam čest. p. n. občinstvu, da je službo okrajnega občinskega zdravnika v Kanalu odložil in se 28. t. m. z družino v Gorico v svojo hišo v gosposki ulici h. št. 23 preselil. Ob tej priliki šteje si podpisani v dolžnost, da se najtopljeje zahvali za mnogobrojno zaupanje, ki ga je vžival v svoji 7½ letni praksi v Kanalu od vseh strani kanalskega in tolimskega okraja, kakor tudi od Bricev in beneških Slovencev.

Prej ko se pa stalno v Gorici naseli, poda se na Dunaj in sicer vže 30. avgusta t. l. ker je bil od kolegija vseučiliščnih profesorjev medicinske fakultete na Dunaji sprejet v operacijski zavod za porodništvo in ženske bolezni, kjer ostane šest mesecev.

Jemaje s tem slovo, znancem in prijateljem kliče: Živili! Na, svidenje!
V Gorici, dne 29. avgusta 1884.

Vsega zdravništva
Dr. ANDREJ LISJAK.

Zahvala.

Podpisani si štejem v prijeto dožnost zahvaliti se javno g. Josipu Dr. Kenda, zdravniku v Vipavi, ki je moj prejubljeno hčer Tončko, za pljučnico, bolno z nepopisljivim trudom in skrbjo zdraval in jo s svojim umnim ravnanjem prežgodnjega groba otel.
V Gorici 27. avgusta 1884

JURI MOŽE,
trgovec v Raštelji.

Zahvala.

V tužnem zalovanji po svojem nepozabljivem umrlem sopruhu, zahvalajem se slavn. odboru „Slovenskega bralčega in podpornega društva v Gorici“, da je mojega moža v času njegove dolgotrajne bolezni denarno in zdravniško podpiral, in za njegov lep pogreb skrbel. Kako da je to društvo prepotrebno, to javno priznavam uboga žena več otročičev, ki sem dobivala podporo od društva. Zataga del vsem svojim rojakinjam slov. bralno in podp. društvo toplo priporočam.

Ivana Kuštrin,
udova.

NAZNANILO.

Podpisani si šteje v čast naznanjati p. n. občinstvu, da je odprl v Rabatišči (Via Rabata) v Ritterjevi hiši šte. 20. novo prodajalnico z raznim kolonijalnim blagom; ob enem, da ima v zalogi mnogovrstnih domačih in družih mok, vse po najnižji ceni.

Priporoča se za obilno obiskovanje
V Gorici, 20. avgusta 1884.

Anton Žerjal.

Čudovite kapljice

Sv. Antona Padovanskega.

To priprosto in naravno zdravilo je prava dobrodejna pomoč in ni treba mnogih besedi, da se dokaže njihova čudovita moč. Če se le rabijo nekoliko dni, olajšajo in preženejo prav kmalu najtrdovratneje žilne bolezni. Prav izvrstno vstrazajo zoper hemorojide, proti boleznim na jetrih in na vranici, proti črevesnim boleznim in proti glistam, pri ženskih mesečnih nadležnostih, zoper beli tok, bojazn, zoper bitjo srea ter čistijo pokvarjeno kri. One ne prežnjajo samo omenjenih bolezni, ampak nas obvarujejo tudi pred vsako boleznijo.

Prodajajo se v vseh glavnih lekarnicah na svetu; za naročbe in pošiljave pa edino v lekarnici Cristofoletti v Gorici, v Trstu v lekarni C. Zanetti in G. B. Rovis in v lekarni Alla Madonna v Korminu.
Ena steklenica stane 30 novcev.

Gotov pomoček.

Vsadko dobi plačilo hitro nazaj, ako bi ostal moj gotovi

ROBORANTIUM (pomoček, da brada raste.)

brez uspeha. Ima tudi gotov uspeh proti pleši, izpadanju las, lusknasti glavi in osivljenju las. Uspeh je gotov po nekaterem drgnenju. Deluje hitro. Izvirne steklenice razposilja po 1 gl. 50 kr., steklenico za poskušnjo po 1 gl. I. Grolich v Brnu. Zagogo: v Gorici: Cristofoletti, lekar; v Trstu: Pavel Rocca, lekar v mestni palači; v Ljubljani: Ed. Malve; v Sadru: N. Androvich.

Roborantium rabi se pogosto z uspehom tudi proti slabosti spomina in bolesti v glavi, kar se lahko dokaže s pričevali in zahvalami.

NB. V imenovanih zalogah dobi se tudi ustna karpaska voda Grolichova, gotova pomoč zoper vsakoršno bolezen zob, neobhodno potrebna, da se ohrani njih lepota, izvrstno sredstvo, da se ohranijo in čistijo zobje, usta in lesna, sestavljena iz zdravilnih korenin moravskih Karpas; prave steklenice po 60 kr.

Naznanilo.

Podpisani si usoja naznanjati p. n. občinstvu, da je odprl za kosarno, via Caserma, h. št. 5, novo prodajalnico z raznim kolonijalnim in jedilnim blagom; ob enem, da ima v zalogi mnogovrstnih domačih in družih mok, vse po najnižji ceni, tako da se ne boji od nobene strani tekmovanja (konkurence).

Priporoča se za obilno obiskovanje
V Gorici, 8. julija 1884.

Z odličnim spoštovanjem udani

Srečko Mozetič
iz prvaškega mlina.

RAZGLAS.

Podpisani gospodarski svet naznanja, da se bode po stari navadi deržal semenj za živino in kramarjijo pri svet. Egidiju „Tilhu“ v Suti dne 1. septembra t. l.

Živina je na dve leti še prosta štantnine.

GOSPODARSKI SVET V SUTI
dne 16. avgusta 1884.
Načelnik: Jožef Luin.